

Tilfælde Finansministeren skal være bemyndiget til at lade Statskassen betale den til Omvurderingen medgaaede Udgift.“

§ 4.

§ 7 i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 affattes saaledes:

„Dersom i Ejendomme, der udelukkende benyttes til Beboelse, den aarlige Lejeværdi af hver enkelt Lejlighed ikke overstiger 75 Kr. paa Landet undtagen Gentofte Kommune, 150 Kr. i Købstæderne samt Marstal og Gentofte Kommune og 225 Kr. i København og Frederiksberg, fritages disse Ejendomme for Ejendomsskyld.

Hvis der findes Lejligheder af denne Art i Ejendomme, der ikke udelukkende benyttes til Beboelse, eller som tillige indeholder Lejligheder til højere Lejeværdi, kan efter den skattepligtiges Begæring de førstnævnte Lejligheders Lejeværdi multipliceret med 14 fradrages Ejendommens Vurderingssum.

Finansministeren bemyndiges til at indrømme Bygninger, der af Foreninger for billige Arbejderboliger opføres til Beboelse for Arbejderklassen, de nævnte Fritagelser, selv om Lejeværdien er indtil $\frac{1}{5}$ større end den angivne.

Der ydes alle andre Ejendomme, naar de er forsynede med Drifts- eller Beboelsesbygninger, et Fradrag i Vurderingssummen af 2,500 Kr., forinden Beregning af Ejendomsskyld foretages. Dette Fradrag bortfalder dog, saafremt den skattepligtige begærer og opnaar Fritagelse i Henhold til nærværende Paragrafs 2det Stykke.

Hvis det afgiftspligtige Beløb efter Anvendelse af Fradragsreglerne bliver et Tal, der ikke er deleligt med Hundrede, afrundes det opad til det nærmeste med Hundrede delelige Tal.

Dersom en Ejendom paa Landet eller paa Købstædernes Markjorder, hvortil der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, og hvis Vurderingssum er under 24,000 Kr., eller som har et Tilliggende af under 3, paa Bornholm af $\frac{4}{3}$ Td. Hartkorn, ved Ansættelse til Ejendomsskyld efter nærværende Paragrafs Regler skulde svare et større Beløb end det, som Ejendommen hidtil har udredet i Hartkornsskatter til Staten, nedsættes Ejendomsskylden til dette Beløb. Denne Bestemmelse bortfalder dog, saa snart Ejendommen udstykkes, og gælder i hvert Fald kun til 1. Juli 1929.“

De i denne Paragraf fastsatte Bestemmelser bringes først i Anvendelse fra 1. Juli 1916.

§ 5.

§ 11, Stk. 2, 3 og 4 i nævnte Lov affattes saaledes:

„Vurderingsraadet skal desuden halvaarligt foretage Vurdering af Ejendomme, der af Ejeren begæres omvurderede efter nærværende Lovs Paragraf 3. Over disse Vurderinger, hvis Udfald meddeles de skattepligtige, affatter Vurderingsraadene Fortegnelser, der tilstilles de paagældende Myndigheder.

I Tilfælde af Udstykning fastsætter Vurderingsraadet, hvorledes Ejendomsskylden for den samlede Ejendom i den tilbageværende Del af Vurderingsperioden skal fordeles paa Lodderne. Vurderingsraadets Afgørelse heraf meddeles de skattepligtige, og der udfærdiges og omsendes en Fortegnelse herover efter de om Vurderingsfortegnelser foreskrevne Regler. De kan paaklages for Over-Skyldraadet efter de for Vurderinger gældende Regler.

Hvis Ejendommen er ansat til Jernbaneskyld, kommer tilsvarende Regler til Anvendelse med Hensyn til Fordelingen af denne Afgift.“